

ASEAN Do's and Don'ts
สาธารณรัฐสิงคโปร์

Do's and Don'ts สาธารณรัฐสิงคโปร์

จัดทำโดย : สำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)
47/111 ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ
อำเภอเมือง นนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0 2547 1000
โทรสาร 0 2547 1108

หัวหน้าโครงการและบรรณาธิการ : รศ.ดร.จิรประภา อัครบวร

หัวหน้าทีมวิจัย : นายวัลลภ ใหญ่ยิ่ง

นักวิจัย : นางสาววิภาวี อัครบวร

ที่ปรึกษาโครงการ : นายประดาป พิบูลสงคราม
ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบราชการใน ASEAN
ผศ.ดร.อรนุช พงศ์พิบูลธรรม
ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม ASEAN

ผู้ประสานงานและตรวจทานคำผิด : นางสาวเยาวนุช สุমন

เลขมาตรฐานประจำหนังสือ : 978-616-548-137-3

จำนวนพิมพ์ : 5,400 เล่ม

จำนวนหน้า : 120 หน้า

พิมพ์ที่ : กรกนกการพิมพ์

คำนำ

สำนักงาน ก.พ. ในฐานะองค์กรกลางด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลภาครัฐ และได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในข้อ A.7 คือ การพัฒนาสมรรถภาพของระบบราชการโดย การเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรบุคคลในระบบราชการ

จากการดำเนินการที่ผ่านมาแม้ว่าสำนักงาน ก.พ. ได้ ดำเนินการจัดอบรมหลักสูตรความรู้เกี่ยวกับอาเซียนให้แก่ ข้าราชการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคหลายครั้ง แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงบุคลากรภาครัฐซึ่งมีจำนวนมากกว่า 2 ล้านคน สำนักงาน ก.พ. จึงเห็นควรพัฒนาชุดการเรียนรู้ “อาเซียน กูรู” เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนออกไปใน วงกว้าง อันจะส่งผลให้บุคลากรภาครัฐของประเทศสามารถเข้าถึง ข้อมูลและพัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับประชาคม อาเซียนได้อย่างสะดวกและมีมาตรฐานเดียวกัน

ทั้งนี้สำนักงาน ก.พ. กับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) จึงจัดทำชุดหนังสือเรื่อง “ASEAN Do’s and Don’ts” ในประเทศอาเซียน 10 ประเทศ เพื่อเผยแพร่สิ่งที่ควรทำ และไม่ควรทำเมื่อต้องสัมผัส ติดต่อกับคนในประเทศ เหล่านี้ หวังว่าท่านผู้อ่านคงได้รับความรู้และเพลิดเพลินไป กับหนังสือชุดนี้

สำนักงาน ก.พ.

ข้อคิดจากบรรณาธิการ

เมื่อเริ่มต้นจัดทำหนังสือชุดการเรียนรู้ “อาเซียน guru” เรื่อง “ASEAN Do’s and Don’ts” ในประเทศอาเซียน 10 ประเทศ ได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้เชี่ยวชาญ ASEAN อดีตท่านทูตประดาบ พิบูลสงคราม เกี่ยวกับการเรียนของผู้ไปเป็นทูตในแต่ละประเทศต้องเรียนรู้วัฒนธรรมอย่างไร ทำให้ทราบว่าตัวท่านเองมิได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่ประเทศ แต่ท่านถูกสอนให้เป็นคนช่างสังเกต และกล้าที่จะถามเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

หลังจากที่ได้อ่านงาน Do’s and Don’ts ของทุกประเทศแล้วทำให้สามารถสรุปการเรียนรู้สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำของประเทศเหล่านี้ได้จากเรื่องหลักๆ ของศาสนาประจำชาติ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ หากแต่ในความเป็นจริงแล้วคนในแต่ละประเทศก็ยังมี ความแตกต่างหลากหลายกันอย่างมาก ซึ่งเราไม่ควรเหมารวม หรือมี “สามัญทัศน์” (Stereotype) อันเป็นคตินิยมหรือทัศนคติของสังคมทั่วไปที่มีต่อกลุ่มคนอื่น ชาติอื่น หรือลักษณะของบุคคลบางประเภทจนกลายเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด หากเราควร “เปิดหู เปิดตา เปิดปาก เปิดใจ” เพื่อจะเรียนรู้ โดยมีหนังสือชุดนี้เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ความแตกต่างของคนในแต่ละประเทศ หวังว่าหนังสือเล่มนี้คงเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านทุกท่าน และขอขอบคุณเจ้าของรูปภาพและเว็บไซต์ที่เผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในอาเซียนร่วมกัน

รศ.ดร.จิรประภา อัครบวร

บรรณาธิการ

สารบัญ

1. ข้อมูลสำคัญของประเทศไทยย่อ	7
2. วัฒนธรรม	9
2.1 หมวดการทักทาย	10
2.1.1 การเรียกชื่อ	11
2.1.2 การกล่าวทักทาย	12
2.1.3 การกล่าวขอโทษ	17
2.1.4 การกล่าวขอบคุณ	18
2.1.5 การกล่าวลา	19
2.2 หมวดอาหารและมารยาทในการ รับประทานอาหาร	20
2.2.1 อาหารประจำชาติ	21
2.2.2 วิธีการรับประทานอาหาร	22
2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทานอาหาร	24
2.2.4 มารยาทบนโต๊ะอาหาร	31
2.2.5 ถ้ามราคาก่อนสั่งอาหาร	32
2.2.6 การรับประทานอาหารของ ชาวสิงคโปร์เชื้อชาติต่างๆ	33
2.3 หมวดศาสนาและประวัติศาสตร์	36
2.3.1 การสนทนาเรื่องศาสนา	37
2.3.2 การสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์	38
2.3.3 การสนทนาเรื่องการเมือง	39
2.3.4 มารยาทในการเยือนสถานที่	40
2.4 หมวดมารยาทในการเข้าสังคม และการเข้าร่วมงานพิธีสำคัญ	48
2.4.1 การติดต่อราชการ	49
2.4.2 วันหยุดราชการ	51

2.4.3	การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน	52
2.4.4	การเข้าร่วมงานศพ	53
2.4.5	การให้ของขวัญ	54
2.4.6	การแต่งกาย	61
2.4.7	มารยาททางธุรกิจ	66
2.4.8	การใช้นามบัตร	69
2.4.9	นิสัยใจคอชาวสิงคโปร์	70
2.5	หมวดการซื้อขาย	71
2.5.1	การต่อรองราคา	72
2.5.2	วิธีการชำระเงิน	75
2.5.3	สินค้าน่าซื้อ/ห้ามซื้อ	76
2.5.4	การขอคืนภาษี	77
2.5.5	การแลกเงิน	79
2.5.6	สกุลเงินและอัตราแลกเปลี่ยน	80
2.5.7	ตัวอย่างธนบัตร และเหรียญ	81
2.5.8	การให้ทิป	85
2.5.9	เวลาในการให้บริการของร้านค้า	86
2.5.10	การใช้บริการสามล้อถีบ	87
2.5.11	การใช้บริการร้านซักรีด	88
2.6	หมวดภาษากาย	89
2.6.1	ไม่ควรใช้มือซ้ายปฏิบัติต่อชาวมุสลิม	90
2.6.2	การใช้มือขวาและการส่งของ	91
2.6.3	การแสดงอารมณ์ในที่สาธารณะ	92
2.6.4	การใช้นิ้วชี้ชี้ความต้องการ	93
2.6.5	การใช้เท้าชี้บอกความต้องการ	94
2.6.6	การสัมผัสศีรษะของคนอื่น	95
2.7	หมวดอื่นๆ	96

1. ข้อมูลสำคัญของประเทศโดยย่อ

แผนที่

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

สาธารณรัฐสิงคโปร์

ชื่อทางการ	: สาธารณรัฐสิงคโปร์
เมืองหลวง	: สิงคโปร์
ขนาดประเทศ	: 697 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	: 5.31 ล้านคน
อายุเฉลี่ยประชากร	: ชาย 81 ปี หญิง 87 ปี
เชื้อชาติ	: จีน ร้อยละ 76 อินเดีย ร้อยละ 8.4 มาเลย์ ร้อยละ 13.7 และอื่นๆ ร้อยละ 1.9
ศาสนา	: พุทธ ร้อยละ 42.5 อิสลาม ร้อยละ 14.9 คริสต์ ร้อยละ 14.6 เต๋า ร้อยละ 8.5 ฮินดู ร้อยละ 4 อื่นๆ ร้อยละ 0.7 และไม่นับถือศาสนา ร้อยละ 14.5
ภาษาในราชการ	: อังกฤษ
ภาษาที่ใช้สื่อสาร	: อังกฤษ มาเลย์ จีนกลาง และทมิฬ
หน่วยเงินตรา	: ดอลลาร์สิงคโปร์
อัตราแลกเปลี่ยน	: 1 ดอลลาร์สิงคโปร์ เท่ากับ 25-26 บาท
สินค้าส่งออก	: คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ เครื่องจักรกล ยางพารา และปิโตรเลียม
รายได้รวมต่อหัวประชากร	: 50,714 ดอลลาร์สหรัฐ/ ปี
อ้างอิง	: BBC 2013 และ IMD 2013

2

วัฒนธรรม

2.1

หมวด การหักท่าย

2.1.1 การเรียกชื่อ

ควรกล่าวทักทายชาวสิงคโปร์ที่เพิ่งรู้จัก โดยการเรียกว่า มิสเตอร์ มิส หรือมิสซิส (Mr., Ms. หรือ Mrs.) นำหน้าชื่อ จนกว่าจะคุ้นเคยกัน หรือเมื่อได้รับอนุญาตให้เรียกชื่ออย่างเดี่ยวได้ ^[12]

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ควรเรียนรู้การกล่าวทักทาย “สวัสดี” กับชาวสิงคโปร์ ซึ่งมีหลากหลายเชื้อชาติดังนี้

- กับชาวสิงคโปร์ทั่วไป ควรกล่าวว่า “Hello” ^[5]
- กับชาวจีนแมนดาริน ควรกล่าวว่า “หนีห่าว” (你好/ Nǐhǎo) ^[5]
- กับชาวมลายู ควรกล่าวว่า “Selamat” (ซาลามัด) ^[5]
- กับชาวทมิฬ ควรกล่าวว่า “วันนัคคัม” (Vannakkam / **வணக்கம்**) ^[5]

2.1.2 การกล่าวทักทาย

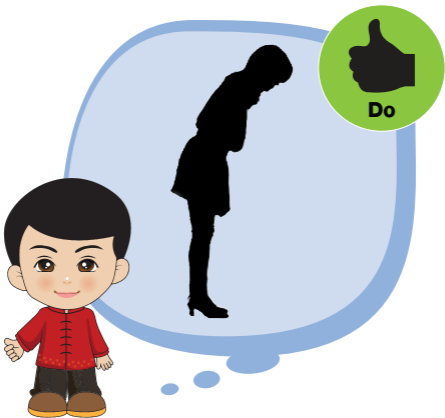
ควรศึกษาวิธีการทักทายของคนเชื้อชาติต่างๆ ในสิงคโปร์ เพื่อนำไปใช้ให้เหมาะสม เช่นกับชาวสิงคโปร์ทั่วไปควรจับมือทักทายกันเบาๆ เพื่อแสดงการทักทายที่อบอุ่น ส่วนกับชาวมาเลเซีย หากเป็นเพศชายด้วยกันสามารถสัมผัสมือทักทายกันเบาๆ ได้

2.1.2 การกล่าวทักทาย ชาวมาเลเซียสิงคโปร์

หากเป็นคนต่างเพศกัน ไม่ควรทักทายชาว
มาเลเซียสิงคโปร์ด้วยการจับมือ ^[12]

2.1.2 การกล่าวทักทาย ชาวมาเลเซียสิงคโปร์

ควรพยักหน้าหรือผงกศีรษะ และยิ้มทักทาย เพื่อแสดงการทักทายที่สุภาพของคนต่างเพศ
เท่านั้น ^[12]

2.1.2 การกล่าวทักทายชาวจีนสิงคโปร์

ควรทักทายผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโสชาวสิงคโปร์เชื้อชาติจีน ด้วยการผงกศีรษะค้ำับแสดงการทักทาย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเคารพนับถือต่อผู้ที่มีอาวุโสมากกว่า ^[12]

ควรกล่าวถึงผู้อาวุโส ด้วยการเรียกคุณลุงว่า “อาเจก” (Ah Chek) และเรียกคุณป้าว่า “อาอึม” (Ah Umm) เพื่อเป็นการแสดงความเคารพ ^[14]

2.1.3 การกล่าวขอโทษ

ควรกล่าว “คำขอโทษ” กับชาวสิงคโปร์หลากหลายเชื้อชาติแตกต่างกันดังนี้

- ภาษาอังกฤษ ควรกล่าวว่า “Sorry”
- ภาษาจีนแมนดาริน ควรกล่าวว่า “ตู่ย ปู้ฉิว” (对不起/ duìbùqǐ)
- ภาษามลายู ควรกล่าวว่า “มาอาฟ” (Maaf)”

2.1.4 การกล่าวขอบคุณ

ควรกล่าวคำ “ขอบคุณ” แสดงความซาบซึ้งใจกับชาวสิงคโปร์หลากหลายเชื้อชาติที่แตกต่างกันดังนี้

- ภาษาอังกฤษ ควรกล่าวว่า “Thank you”

- ภาษาจีนแมนดาริน ควรกล่าวว่า “谢谢 谢谢”

(谢谢/ xièxiè)

- ภาษามลายู ควรกล่าวว่า “เตอ-รี-มา กาศิฮ์” (Terima Kasih)” ^[6]

2.1.5 การกล่าวลา

ควรกล่าวลา กับชาวสิงคโปร์หลากหลายเชื้อชาติแตกต่างกันดังนี้

- ภาษาอังกฤษ ควรกล่าว ว่า “Good bye”
- ภาษาจีนแมนดาริน ควรกล่าว ว่า “ไจ้เจี้ยน” (再见/ zàijiàn)
- ภาษามลายู ควรกล่าว ว่า “Selamat Jalan” (ซาลามัด จาลัน)” ^[6]

2.2

หมวด

อาหารและมารยาท ในการรับประทานอาหาร

2.2.1 อาหารประจำชาติ

ลักซา

ข้าวมันไก่ไหหลำ

มะตะปะ

ควรเรียนรู้อาหารประจำชาติของสิงคโปร์ ซึ่งมีหลากหลายเชื้อชาติ ได้แก่

- “ข้าวมันไก่ไหหลำ” อาหารขึ้นชื่อของสิงคโปร์ที่ชาวจีนไหหลำเป็นต้นตำรับ

- “มะตะปะสิงคโปร์” อาหารพื้นเมืองของชาวมุสลิม มีหน้าตาคล้ายพิซซ่าของฝั่งยุโรป ทำด้วยแป้งโรตีสี่เหลี่ยมหรือเนื้อ

- “ลักซา” เมนูสุดฮิตของชาวสิงคโปร์ เป็นอาหารสไตล์มลายู มีลักษณะคล้ายก๋วยเตี๋ยวต้มยำใส่กะทิทำให้รสชาติเข้มข้น คล้ายคลึงกับข้าวซอยของไทย [3]

2.2.2 วิธีการรับประทานอาหาร

ชาวสิงคโปร์มีหลากหลายเชื้อชาติ ดังนั้นเราควรเรียนรู้วิธีการรับประทานอาหารของคนแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกัน โดยชาวจีนสิงคโปร์นิยมรับประทานอาหารโดยใช้ตะเกียบ ^[14]

2.2.2 วิธีการรับประทานอาหาร

ส่วนชาวอินเดียและชาวมลายีนิยมรับประทานอาหารด้วยการใช้นิ้วมือข้างขวามากกว่าการใช้มีดหรืออุปกรณ์ทานอาหาร ให้พึงระลึกไว้ว่าควรใช้มือขวาในการรับประทานอาหารเสมอ เพราะถือว่ามือซ้ายใช้สำหรับสุขอนามัยส่วนบุคคล [29]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ในการรับประทานอาหารร่วมกับชาวจีน สิงคโปร์ ควรต้องเรียนรู้การรับประทานอาหาร โดยการใช้ตะเกียบ ซึ่งมีข้อควรปฏิบัติดังนี้

- เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว ควรวางตะเกียบไว้ข้างโต๊ะหรือบนที่วางตะเกียบที่จัดไว้ ^[14]

- ไม่ควรทำตะเกียบตก เพราะถือเป็นกลางร้าย
- ในการรับประทานอาหารข้าว จะถือชามข้าวใกล้กับปากเพื่อความสะดวกในการรับประทานอาหาร

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ในการรับประทานอาหารร่วมกับชาวจีน
สิงคโปร์ เวลารับประทานอาหารเสร็จ ควรใช้ไม้
จิ้มฟันอย่างระมัดระวัง โดยใช้มือป้องปาก ^[5]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ควรเตรียมเงินสดติดตัวเมื่อไปรับประทานอาหาร โดยเฉพาะร้านอาหารเล็กๆ เพราะบางร้านรับชำระค่าสินค้าเป็นเงินสดเท่านั้น

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ไม่ควรนั่งโต๊ะอาหารที่มีการจองไว้ด้วยสิ่งของ
ก่อนนั่งที่โต๊ะควรสังเกตของกระดาดที่ชูหรือรุ่ม
ที่อยู่บนโต๊ะเสียก่อน ชาวสิงคโปร์มีพฤติกรรมการ
จองโต๊ะอาหารด้วยสิ่งของเหล่านี้ ในขณะที่พวกเขา
กำลังไปเข้าคิวซื้ออาหาร มิฉะนั้นท่านอาจต้องพบ
เหตุการณ์ที่น่าขายหน้าได้ โดยเฉพาะในช่วงเวลา
ที่มีผู้คนเข้ามาใช้บริการมากๆ อย่างเช่น มื้อกลาง
วัน เป็นต้น ^[13]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ควรนำกระดาษทิชชูติดตัวด้วยทุกครั้งเมื่อไป
รับประทานอาหารที่ร้านหาบเร่ข้างทาง เพราะร้าน
เหล่านั้นจะไม่มีกระดาษทิชชูบริการให้

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ไม่ควรประหลาดใจหากเห็นการเม้มริมฝีปาก และเรอในระหว่างหรือหลังมื้ออาหาร การเรอแบบสุภาพๆ นั้น เป็นการแสดงให้เห็นว่าอาหารมื้อนั้นอร่อยมาก ^[14]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

น้ำประปาในประเทศไทยนั้นปลอดภัย และสามารถดื่มได้จากก๊อกโดยตรง แต่อย่างไรก็ดี น้ำดื่มและน้ำแร่บรรจุขวดก็สามารถหาซื้อได้จาก ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านขายของชำ และร้านสะดวกซื้อ

2.2.4 มารยาทบนโต๊ะอาหาร

ควรเหลืออาหารไว้ในจานบ้าง เมื่อรับประทาน
อาหารเสร็จ เพราะการรับประทานอาหารจนหมด
หมายถึงอาหารที่เจ้าภาพจัดเตรียมไว้ให้ไม่เพียงพอ และหมายความว่าท่านยังรับประทานอาหาร
ไม่อิ่ม ^[12]

2.2.5 ถามราคาก่อนสั่งอาหาร

ควรถามราคาอาหารก่อนสั่งทุกครั้ง โดยเฉพาะเมนูอาหารตามฤดูกาล เช่น อาหารทะเล มิฉะนั้นท่านอาจจะพบราคาที่สูงจนน่าประหลาดใจได้ และควรตรวจสอบรายการอาหารที่ท่านสั่งก่อนชำระเงินทุกครั้ง ^[13]

2.2.6 การรับประทานอาหาร ของชาวสิงคโปร์เชื้อชาติต่างๆ

หากรับประทานอาหารกับชาวมาเลย์สิงคโปร์ ก่อนการเสิร์ฟหรือรับประทานอาหาร ท่านจะได้รับขันน้ำเล็กๆ พร้อมด้วยผ้าขนหนู ให้ล้าง และซับมือ เพราะเป็นการรับประทานอาหารด้วยมือ และไม่ควรรับประทานอาหารด้วยมือซ้าย เพราะถือว่าเป็นมารยาททางสังคมที่แสดงถึงความไม่สุภาพ

2.2.6 การรับประทานอาหาร ของชาวสิงคโปร์เชื้อชาติต่างๆ

เมื่อได้รับคำเชิญให้ไปรับประทานอาหารที่บ้านชาวสิงคโปร์ ควรเรียนรู้มารยาทเล็กๆ น้อยๆ ในการไปเยี่ยมเยียนพวกเขา อย่างเช่น

- บ้านชาวจีนสิงคโปร์: ห้ามนำของขวัญที่เป็นอาหารไปมอบให้ เนื่องจากจะทำให้เจ้าของบ้านแปลความหมายและเข้าใจผิดได้ว่าพวกเขาไม่เป็นเจ้าภาพที่ดี

2.2.6 การรับประทานอาหาร ของชาวสิงคโปร์เชื้อชาติต่างๆ

เมื่อได้รับคำเชิญให้ไปรับประทานอาหารที่บ้านชาวสิงคโปร์ ควรเรียนรู้มารยาทเล็กๆ น้อยๆ ในการไปเยี่ยมเยียนพวกเขา อย่างเช่น

- บ้านชาวมาเลย์สิงคโปร์: อย่าลืมนำของขวัญไปฝากเจ้าบ้าน เพื่อแสดงไมตรีที่มีต่อกัน

2.3

หมวดศาสนา และ ประวัติศาสตร์

2.3.1 การสนทนาเรื่องศาสนา

ควรหลีกเลี่ยงการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องศาสนา หรือการสนทนาในเชิงล้อเล่นตลกขบขัน เนื่องจาก เรื่องราวในบางประเด็นเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อ และศรัทธาส่วนบุคคล หรือชุมชน ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันออกไป

2.3.2 การสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์

ควรระมัดระวังการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ ที่อาจจะนำไปสู่การโต้เถียงในประเด็นที่ละเอียดอ่อน อย่างเช่น ประเด็นการเปรียบเทียบว่าประวัติศาสตร์ของใครดีกว่ากัน เป็นต้น

2.3.3 การสนทนาเรื่องการเมือง

ควรหลีกเลี่ยงการสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ หรือการสนทนาในเชิงล้อเล่นตลกขบขัน เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ซึ่งอาจก่อให้เกิดการโต้เถียงกันได้ นอกจากนี้ยังไม่ควรสนทนาเกี่ยวกับการเมือง หรือถามความเห็นเปรียบเทียบบุคคลสถานที่ สิ่งของระหว่างไทยกับสิงคโปร์ ว่าของใครดีกว่าหรือสวยกว่า เพราะจะนำมาซึ่งความอึดอัดใจทั้งสองฝ่าย

2.3.4 มารยาทในการเยือนสถานที่

ควรเข้าใจว่าสามารถหาศาสนสถานของศาสนาต่างๆ ได้อย่างง่ายดายรอบเมืองสิงคโปร์ไม่ว่าคุณจะนับถือศาสนาอะไร ทั้งคริสต์-โรมันคาทอลิก คริสต์-โปรเตสแตนต์ มุสลิม เต๋า พุทธ ฮินดู ซิกซ์ หรือแม้กระทั่งยิว ^[1]

2.3.4 มารยาทในการเยือนสถานที่

ควรเข้าใจว่าประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีผู้คนหลากหลายเชื้อชาติและศาสนา หากต้องทำกิจกรรมร่วมกันจะได้เข้าใจประเพณีปฏิบัติมากยิ่งขึ้น ซึ่งเทศกาลประเพณีทางศาสนาของชาวจีนสิงคโปร์ ได้แก่

- “วันปลดปล่อยวิญญาณ” หรือ “เซ่งเม้ง” (Qing Ming Festival) ซึ่งชาวจีนจะจุดธูปและนำอาหารไปกราบไหว้วิญญาณบรรพบุรุษผู้ล่วงลับที่วัดหรือสุสาน ^[17]

2.3.4 มารยาทในการเยือนสถานที่

ควรเข้าใจว่าประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีผู้คนหลากหลายเชื้อชาติและศาสนา หากต้องทำกิจกรรมร่วมกันจะได้เข้าใจประเพณีปฏิบัติมากยิ่งขึ้น ซึ่งเทศกาลประเพณีทางศาสนาของชาวจีนสิงคโปร์ ได้แก่

- “งานเฉลิมฉลองวันเกิดแห่งเจีย” (Birthday of Monkey God) ที่ถนน Seng Poh จะมีการจัดงานฉลอง รวมถึงแสดงการเข้าทรง การใช้ดาบฟันตนเอง ^[17]

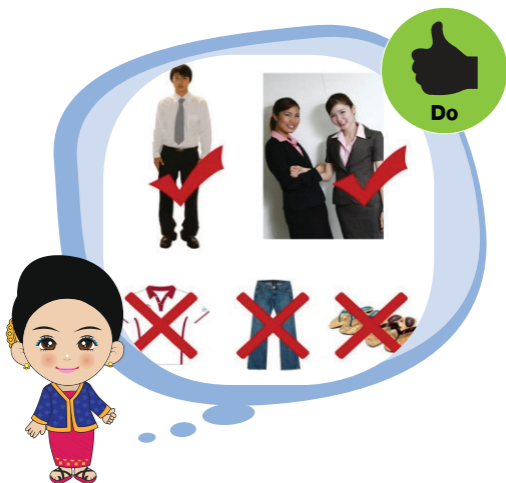
2.3.4 มารยาทในการเยือนสถานที่

ควรเข้าใจว่า “เทศกาลผีที่หิวโหย” (Festival of Hungry Ghosts) ที่เชื่อกันว่าเหล่าวิญญาณจะได้รับอนุญาตให้กลับมายังโลกมนุษย์ จะมีการนำอาหารไปไหว้เพื่อเซ่นวิญญาณเหล่านี้ให้อิ่มท้องและพอใจ อีกทั้งยังมีการแสดงอุปรากรสดหรือจ๊วเพื่อสร้างความบันเทิงให้แก่วิญญาณเร่ร่อนเหล่านี้

- ผู้นับถือลัทธิเต๋าเดินทางสู่วัดตัวเปกง (Tua Pekong Temple) ที่เกาะกูซู เพื่อสวดมนต์ภาวนาขอให้มิใช่โชค ลาก และความร่ำรวย ^[17]

2.3.4 มารยาทในการเยือนสถานที่

ควรเข้าใจว่าเทศกาลประเพณีทางศาสนาของชาวพุทธสิงคโปร์ที่สำคัญคือ “วันวิสาขบูชา” (Vesak Day) ซึ่งจัดขึ้นที่วัดพุทธศาสนาทุกแห่ง พระสงฆ์จะร่วมสวดมนต์ระลึกถึงองค์สัมมาสัมพุทธเจ้าเมื่อทรงปรินิพพาน และมีการทำบุญปล่อยนกนักท่องเที่ยวควรแต่งกายสุภาพเมื่อเข้าวัด ^[17]

2.3.4 มารยาทในการเยือนสถานที่

ประเพณีทางศาสนาของชาวฮินดูสิงคโปร์
ที่จัดงานกันเป็นประจำมีดังนี้

- “ไทปุซัม” (Thaipusam) คือ ช่วงเวลา
การแสดงความศรัทธา ตอบแทนคุณ และยอม
ทรमानตนเองของชาวฮินดู ชมการแสดงที่เหนือ
ธรรมชาติอันเกิดจากความเชื่อถือ เมื่อผู้ศรัทธา
แทงหอกและเกี่ยวตะขอบนร่างกายเพื่อแห่แหน
โครงเหล็กที่แทงถูกเรียกว่า “Kavadis” ซึ่งจะ
แทงตามร่างกายและเดินไปพร้อมทั้งสวดมนต์
และบวงสรวง ซึ่งขั้นตอนทั้งหมดจะสิ้นสุดที่
วัด Sri Thandayuthapani ^[17]

2.3.4 มารยาทในการเยือนสถานที่

ควรเข้าใจว่าเทศกาล “นวราตรี” (Navarathiri) จัดขึ้นเพื่อถวายแด่เทพเจ้าทั้งสาม คือ เจ้าแม่ทุรคา พระลักษมี และพระสุรัสวดี วัดอินเดียหลายแห่ง กลับมามีชีวิตชีวาด้วยเสียงเพลงและการเต้นระบำแบบโบราณ เพื่อแสดงความเคารพต่อเทพเจ้าทั้งสาม

- “ทิมิติ” (Thimithi) คือ พิธีการเดินลุยไฟประจำปี ณ วัดศรีมาเรียมมันหรือวัดแขก (Sri Mariamman) บนถนน South Bridge ซึ่งจัดขึ้นจากการทรมานตนเองเพื่อไถ่บาป เทศกาลนี้จะมีผู้สนใจและเข้าชมอย่างหนาแน่น ^[17]

2.3.4 มารยาทในการเยือนสถานที่

ควรเข้าใจว่าเทศกาลประเพณีทางศาสนาของชาวมุสลิมสิงคโปร์ ที่สำคัญมีดังนี้

- “ฮารีรายอ” (Hari Raya Puasa) หรือวันใหญ่ ซึ่งจะจัดขึ้นบนถนน Geylang Serai เป็นแหล่งที่ชาวสิงคโปร์ที่นับถือศาสนาอิสลามมารวมกัน เพื่อสนุกสนานกับการช้อปปิ้งสำหรับเตรียมรับเดือนแห่งการถือศีลอดที่จะสิ้นสุดลง ^[17]

2.4

หมวด

มารยาทในการ เข้าสังคมและการเข้าร่วม งานพิธีสำคัญ

2.4.1 การติดต่อกับราชการ

การติดต่อกับราชการในประเทศสิงคโปร์นั้น มีข้อควรใส่ใจ คือ

- ควรแต่งกายอย่างสุภาพเรียบร้อยในการติดต่อกับสถานที่ราชการ
- ควรใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อกับราชการ ^[1]

2.4.1 การติดต่อราชการ

ควรทราบว่า วัน-เวลาติดต่อหน่วยงานราชการ และสำนักงานของประเทศสิงคโปร์ โดยปกติ

หน่วยงานราชการ เปิดทำการ วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 09.00 - 17.00 น. และวันเสาร์ เวลา 09.00 - 13.00 น.

ที่ทำการไปรษณีย์ เปิดทำการ วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 08.30 - 17.00 น. และวันเสาร์ เวลา 08.30 - 13.00 น. ^[1]

2.4.2 วันหยุดราชการ

ควรทราบวันหยุดราชการในสาธารณรัฐสิงคโปร์ มีดังนี้^[3]

วันที่ 1 มกราคม	วันปีใหม่
วันที่ 21 มกราคม	วัน Hari Raya Haji Puasa
วันที่ 9-10 กุมภาพันธ์	วันตรุษจีน
วันที่ 18 มีนาคม	วัน Good Friday
วันที่ 1 พฤษภาคม	วันกรรมกรสากล
วันที่ 22 พฤษภาคม	วัน Vesak Day
วันที่ 9 สิงหาคม	วันชาติ
วันที่ 1 พฤศจิกายน	วัน Deepavali
วันที่ 3 พฤศจิกายน	วัน Hari Raya Puasa
วันที่ 25 ธันวาคม	วันคริสต์มาส

2.4.3 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

เมื่อไปร่วมพิธีแต่งงานชาวสิงคโปร์ ควรใส่ซองช่วยงานนั้น ซึ่งมีการตั้งกติกาการใส่ซองช่วยงานไว้ดังนี้

- พิจารณาจากโรงแรมที่ใช้จัดงาน โดยแต่ละโรงแรมมีกติกาการใส่ซองไม่เท่ากัน ซึ่งคิดจากราคาโต๊ะอาหาร 10 ที่นั่ง อย่างเช่น เช่น โต๊ะราคา 10,000 บาท คือ 1,000 บาทต่อหัว ถ้าไปกัน 3 คนพ่อแม่ลูก ก็ควรให้ซองไม่ต่ำกว่า 3,000 บาท โดยมอบซองตามจำนวนคน อย่างเช่น ถ้านั่งโต๊ะ 2 คน ต้องให้ซอง 2 ซอง

2.4.4 การเข้าร่วมงานศพ

การจัดงานศพในสาธารณรัฐสิงคโปร์ ส่วนมากนิยมจัดงานศพกันใต้แฟลต (HDB: Housing & Development Board) เนื่องจากสาธารณรัฐสิงคโปร์เป็นประเทศที่ไม่มีพื้นที่มากนัก และชาวสิงคโปร์ส่วนใหญ่จะอยู่แฟลต อีกทั้งวัดก็มีไม่มากด้วยเช่นกัน

2.4.5 การให้ของขวัญ

การให้ของขวัญของชาวสิงคโปร์นั้น สิ่งที่คุณต้องคำนึงในการเลือกของขวัญ คือ เชื้อชาติของชาวสิงคโปร์ ซึ่งแต่ละเชื้อชาติจะมีข้อควรปฏิบัติที่แตกต่างกัน หากคุณเป็นผู้รับของขวัญ ควรรักษามารยาทโดยการไม่แกะของขวัญต่อหน้าผู้ให้ และไม่ควรถือของขวัญด้วยสีขาว ซึ่งเป็นสีของการไว้ทุกข์ เป็นต้น

2.4.5 การให้ของขวัญชาวจีนสิงคโปร์

การให้ของขวัญของชาวจีนสิงคโปร์นั้น สิ่งที่ต้องคำนึงในการเลือกของขวัญ คือ

- ไม่ควรให้อุปกรณ์ที่มีคม เช่น กรรไกร หรือ มีด เพราะสิ่งเหล่านี้มีความหมายถึงการขาดความสัมพันธ์

- ไม่ควรให้นาฬิกา หรือผ้าเช็ดหน้าเพราะสิ่งเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับความตายหรืองานศพ (คำว่า “นาฬิกา” ออกเสียงเหมือนกับคำว่า “งานศพ”)

- ไม่ควรให้ดอกไม้ เพราะประเพณีดั้งเดิมมีความหมายถึงการเจ็บป่วยหรืองานศพ

2.4.5 การให้ของขวัญชาวจีนสิงคโปร์

ตามธรรมเนียมชาวจีนสิงคโปร์นั้น ไม่ควร
รับของขวัญจากผู้ให้ทันที ควรแสดงท่าทีปฏิเสธ
การรับสัก 2 - 3 ครั้งก่อน เพื่อแสดงให้ผู้ให้รู้สึก
ว่าเราไม่ได้ละโมภอยากได้ของนั้นๆ

2.4.5 การให้ของขวัญ ชาวอินเดียสิงคโปร์

การให้ของขวัญของชาวอินเดียสิงคโปร์นั้น
สิ่งที่คุณควรต้องคำนึงในการเลือกของขวัญ คือ

- ไม่ควรให้ดอกกลีลาดี เพราะตามประเพณี
เชื่อว่ามี ความหมายเกี่ยวกับงานศพ
- ไม่ควรให้ของที่มาจากหนังสัตว์ เนื่องจาก
เป็นผู้นับถือศาสนาฮินดู
- ไม่ควรให้แอลกอฮอล์ นอกจากจะแน่ใจว่า
ผู้รับนั้นดื่มแอลกอฮอล์

2.4.5 การให้ของขวัญ ชาวอินเดียนั้นไม่ควร

การให้ของขวัญชาวอินเดียนั้นไม่ควร
ใช้มือซ้ายในการยื่นหรือรับของขวัญ ให้ใช้มือขวา
แทน ถ้าเป็นของชิ้นใหญ่สามารถใช้มือทั้งสองข้าง
ได้

2.4.5 การให้ของขวัญ ชาวมาเลย์สิงคโปร์

การให้ของขวัญของชาวมาเลย์สิงคโปร์นั้น
สิ่งที่คุณควรคำนึงในการเลือกของขวัญ คือ

- ไม่ควรให้แอลกอฮอล์ หรืออะไรก็ตามที่ทำ
จากหมู เพราะชาวมาเลย์สิงคโปร์ส่วนใหญ่เป็น
มุสลิม

- ไม่ควรใช้มือซ้ายยื่นหรือรับของขวัญ ให้ใช้
มือขวาหรือมือทั้งสองข้างในการยื่นหรือรับของ
ขวัญ

2.4.5 การให้ของขวัญ ชาวมาเลย์สิงคโปร์

การให้ของขวัญชาวมาเลย์สิงคโปร์นั้น ควรให้ของขวัญแก่ผู้ที่กำลังจะเดินทางจากไปหรือออกนอกประเทศ ไม่ใช่ผู้ที่กำลังเดินทางเข้ามา

2.4.6 การแต่งกาย

มารยาทในการติดต่อธุรกิจกับชาวสิงคโปร์ ควรแต่งกายโดยชายควรสวมเสื้อแขนยาวผูกไท และสำหรับหญิงควรสวมชุดสุทหรือกระโปรงกับเสื้อสุภาพ ^[2]

2.4.6 การแต่งกาย

ชาวสิงคโปร์ส่วนใหญ่แต่งกายแบบชาวตะวันตก แต่ก็ยังมีบางส่วนที่ยังคงแต่งกายตามเชื้อชาติของตน ประเทศสิงคโปร์มีอากาศแบบร้อนชื้นตลอดทั้งปี คนส่วนใหญ่ใส่เสื้อผ้าแบบสบายๆ ทำจากเส้นใยธรรมชาติ เช่น ผ้าฝ้าย มากกว่าใส่เสื้อขนสัตว์เดินไปมาข้างนอกบ้าน แต่บางสถานที่ เช่น ร้านอาหาร และในคลับอาจจะต้องแต่งตัวเป็นแบบทางการ ดังนั้นควรตรวจสอบกับสถานที่หรืองานนั้นๆ ก่อน ซึ่งอาจจะมีกฎระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกาย เช่น ห้ามสวมกางเกงขาสั้นและรองเท้าแตะในห้องบรรยาย เป็นต้น

2.4.6 การแต่งกาย

ประเทศสิงคโปร์มีคนหลากหลายเชื้อชาติ จึงทำให้ไม่มีเครื่องแต่งกายประจำชาติ แต่ในช่วงเทศกาลพิเศษ หรือในพิธีสำคัญทางศาสนา มักจะสวมใส่ชุดที่เป็นเอกลักษณ์แต่ละเชื้อชาติ ซึ่งท่านก็ควรรู้และมาสวมใส่เมื่อต้องไปร่วมงานกับเพื่อนชาวสิงคโปร์ ^[3]

2.4.6 การแต่งกาย

ควรทราบว่าชาวจีนสิงคโปร์ผู้หญิงนุ่งชุดก็
 ผ้าทรงรัดรูป กระโปรงยาว ถักผมเปีย ทาหน้า
 ขาว ปัดแก้มแดง ใส่เครื่องประดับเล็กๆน้อยๆ เช่น
 กำไลทอง หรือสร้อยคอ

ส่วนชายสวมเสื้อแขนยาว คอเสื้อตั้งปิด ที่ถัก
 จากผ้าไหม ด้านหน้าเป็นทรงซ่อนกระดุมและสวม
 กางเกงยาว ^[3]

2.4.6 การแต่งกาย

ควรทราบว่าชาวสิงคโปร์-มลายู ผู้หญิงนิยมเกล้ามวยผมพร้อมปิ่นปัก สวมชุดบาจูกรุง (Baju Kurung) เสื้อยาวตัดจากผ้าปาเต๊ะ (Batik) ทรงคอกลมกว้าง แขนยาวสามส่วน โทนสีสันสดใส มีลายดอกไม้ดวงโต ใส่ผ้าถุงหรือโสร่งและสวมเสื้อคลุมทับอีกชั้น

สำหรับผู้ชายนิยมใส่ชุด บาจูเมลายู (Baju Melayu) สวมหมวกหรือโพกผ้า ใส่เสื้อแขนยาว กางเกงขายาวถักทอจากผ้าฝ้ายมีโทนสีเดียวกัน และมีผ้าพันรอบเอว ^[3]

2.4.7 มารยาททางธุรกิจ

มารยาทในการติดต่อธุรกิจกับชาวสิงคโปร์
นั้น ควรนัดหมายล่วงหน้าและควรให้ความสำคัญ
ในเรื่องการตรงต่อเวลา ^[2]

2.4.7 มารยาททางธุรกิจ

ควรเชิญผู้ที่ท่านต้องการทำธุรกิจด้วยรับประทานอาหาร เนื่องจากเป็นวิธีที่ได้ผลในการสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้น [2]

2.4.7 มารยาททางธุรกิจ

ในการสนทนาควรสังเกตท่ากัปกิริยาของคู่สนทนา เพราะชาวสิงคโปร์มักไม่พูดออกมาตรงๆ เมื่อไม่เห็นด้วย เนื่องจากความเกรงใจ

ควรมีความอดทนตลอดการเจรจาต่อรองทางธุรกิจ และหากไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของฝ่ายตรงข้ามหรือผู้ที่ตำแหน่งสูงกว่าให้ปฏิเสธอย่างสุภาพ ^[3]

2.4.8 การใช้นามบัตร

นามบัตรเป็นสิ่งสำคัญในการพบปะเจรจาธุรกิจ ในการแลกเปลี่ยนนามบัตรควรกระทำด้วยท่าทีที่สุภาพแสดงถึงการให้เกียรติกัน ควรยื่นและมอบนามบัตรให้ด้วยมือทั้งสอง และเมื่อได้รับมอบนามบัตร ควรอ่านรายละเอียดในนามบัตรสักครู่ แล้ววางไว้บนโต๊ะประชุม ไม่ควรเก็บเข้ากระเป๋าทันที ^[2]

2.4.9 นิสัยใจคอชาวสิงคโปร์

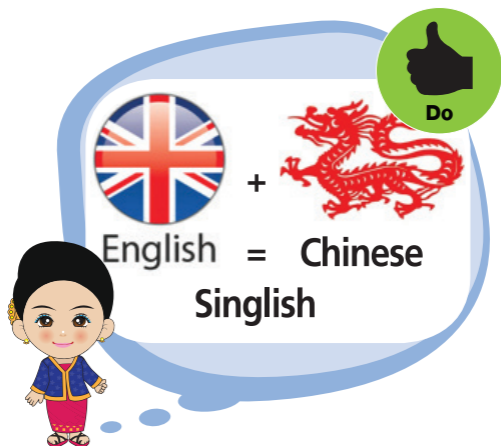

ควรศึกษานิสัยใจคอของชาวสิงคโปร์ไว้ จะทำให้เราสามารถปฏิบัติตัวได้ถูกต้องเมื่อต้องติดต่อกัน เช่น ชาวสิงคโปร์ยึดมั่นในระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย มีอัธยาศัยไมตรีและเป็นมิตรกับทุกคน อีกทั้งยังมีความเกรงใจเป็นอย่างมาก ทำให้ชาวสิงคโปร์ไม่ค่อยพูดออกมาตรงๆ เมื่อไม่เห็นด้วยกับเรื่องใดก็ตาม ^[1]

2.5

หมวด การซื้อของ

2.5.1 การต่อรองราคา

ควรศึกษาภาษาสิงคโปร์ (Singlish) ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ สไตล์คนสิงคโปร์ เพื่อใช้ในการต่อรองราคา เป็นภาษาอังกฤษที่นำเอาคำศัพท์และไวยากรณ์ของภาษาท้องถิ่น เช่น ภาษาจีนฮกเกี้ยน ภาษามลายู มาผสมกันจนกลายเป็นภาษาอังกฤษที่ใช้กันเฉพาะในหมู่ชาวสิงคโปร์

อย่างไรก็ตาม ภาษาอังกฤษ และ ภาษาจีนกลาง ก็สามารถใช้ในการซื้อของและต่อรองราคาสินค้าในประเทศนี้ เช่นกัน ^[3]

2.5.1 การต่อรองราคา

ควรเดินถามหาราคาร้านต่างๆ รอบๆ บริเวณเมื่อไปช้อปปิ้งที่ Lucky Plaza หรือ Sim Lim Tower สถานที่เหล่านี้ไม่สามารถต่อรองราคาได้เนื่องจากเกือบทุกร้านค้าล้วนขายสินค้าประเภทเดียวกันและราคาก็จะแตกต่างกันมาก บางร้านอาจราคาสูงมาก ดังนั้นควรตรวจสอบราคาให้ดีเสียก่อนตัดสินใจซื้อสินค้า

2.5.1 การต่อรองราคา

ควรต่อรองราคาบ้าง โดยเฉพาะในร้านที่ไม่ได้กำหนดราคาตายตัว อย่างเช่น ร้านใหญ่ที่มีสาขา แต่อย่าคาดหวังว่าจะต่อรองได้มากมายเหมือนอย่างในกรุงเทพฯ เพราะอย่างมากที่สุดผู้ขายก็ลดราคาให้ได้ประมาณร้อยละ 10 หากโชคดีหน่อยก็จะได้ลดมากกว่านั้น ^[13]

2.5.2 วิธีการชำระเงิน

ควรเตรียมเงินสดติดตัวไว้บ้าง แต่ไม่ต้องมากนัก เนื่องจากร้านค้าบางร้านไม่รับบัตรเครดิต แต่ภัตตาคาร ร้านอาหาร หรือร้านค้าใหญ่ๆ หลายร้านจะมีบริการรับบัตรเครดิตของเกือบทุกธนาคาร ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพกเงินสดติดตัวไปไหนมาไหนมากมายนัก ถ้าจะให้ดีก็ควรถามก่อนว่ารับบัตรเครดิตหรือไม่ รับของธนาคารอะไรบ้าง

2.5.3 สินค้านำเข้า/ห้ามซื้อ

ควรซื้อของฝากที่มีความหลากหลายตั้งแต่เทคโนโลยีสมัยใหม่ ไปจนถึงของที่สะท้อนวัฒนธรรมที่หลากหลาย เช่น

- เครื่องใช้ไฟฟ้า/กล้องถ่ายรูป/โทรศัพท์มือถือ
- สินค้าแบรนด์เนมต่างๆ
- หมูแผ่น บี เซง เฮียง (Bee Cheng Hiang)
- พวงกุญแจ ที่ติดตู้เย็น ที่เปิดขวด ที่ห้อยมือถือรูป Merlion ในแบบต่างๆ
- น้ำหอม และช็อคโกแลตต่างๆ
- ชุดสมุนไพรสำหรับต้มชุป “บักกุดเต้” (Bak Gut Teh) ^[16]

2.5.4 การขอคืนภาษี

ในโครงการคืนภาษี GST “Global Refund” นี้ ให้ไปยังร้านค้าที่มีเครื่องหมาย “Tax Free Shopping” (ร้านค้าปลอดภาษี) และทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ใช้จ่ายอย่างน้อย SGD 100 ณ ร้านขายปลีกที่เข้าร่วมโครงการคืนภาษีนี้
- แสดงหนังสือเดินทางของท่านแก่พนักงานของร้าน เพื่อตรวจสอบและรับ “เช็คคืนภาษี” (Global Refund Cheque)

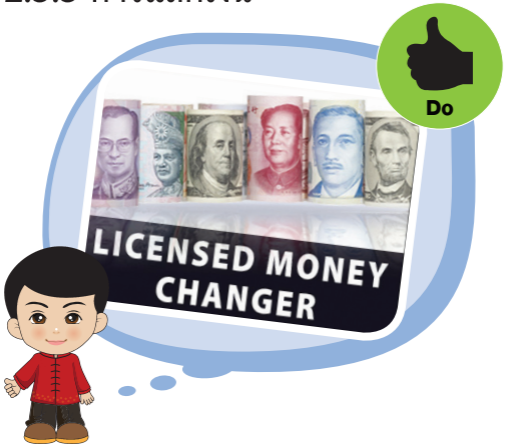
2.5.4 การขอคืนภาษี

- นำเช็คคืนภาษีไปขอการรับรองจาก
 เคาน์เตอร์ศุลกากรสิงคโปร์ (Singapore Customs
 Counter) ที่สนามบินชางอี อาคาร 1 และ 2
 เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันการส่งออก โดยคุณจะต้อง
 แสดงสินค้าที่ซื้อ พร้อมด้วยใบเสร็จรับเงิน และ
 “เช็คคืนภาษี” เพื่อเป็นการยืนยัน

- การขอคืนภาษี GST ได้ในหลายรูปแบบ เช่น
 เงินสด บัตรเครดิต แคชเชียร์เช็ค หรือบัตรช้อปปิ้ง
 ในสนามบิน (Airport Shopping Vouchers) ได้ที่
 เคาน์เตอร์คืนเงิน “Global Refund counters”
 ที่ตั้งอยู่ในสนามบิน โดยจะมีการหักเงินเป็นค่า
 บริหารจัดการเล็กน้อยจากเงินภาษี GST ที่ท่าน
 ได้คืน

2.5.5 การแลกเงิน

สถานที่แลกเงินที่ให้ราคาสูงในสิงคโปร์ ได้แก่ Little India หรือ Chinatown ซึ่งคนส่วนใหญ่ นิยมไปแลกเงินกันที่นั่น

นอกจากธนาคารและโรงแรมแล้ว คุณสามารถแลกเปลี่ยนเงินตราได้ที่ร้านที่มีเครื่องหมาย “Licensed Money Changer” (บริการแลกเปลี่ยนเงินตราที่ได้รับอนุญาตและการรับรอง) ปรากฏอยู่ตามศูนย์การค้า ซึ่งส่วนใหญ่จะมีร้านเหล่านี้อยู่ และไม่ควรแลกเปลี่ยนเงินตราจากผู้ให้บริการที่ไม่มีใบอนุญาต ^[15]

2.5.6 สกุลเงินและอัตราแลกเปลี่ยน

สกุลเงินของสิงคโปร์ที่ใช้ในการชำระค่าสินค้า มีหน่วย เรียกว่า ดอลลาร์สิงคโปร์

อัตราแลกเปลี่ยน 1 ดอลลาร์สิงคโปร์ ประมาณ 25 – 26 บาท

นอกจากดอลลาร์สิงคโปร์แล้ว ดอลลาร์สหรัฐ และออสเตรเลีย สกุลเงินเยนและปอนด์อังกฤษก็เป็นที่ยอมรับในศูนย์การค้าและห้างสรรพสินค้า รายใหญ่เกือบทุกแห่งด้วยเช่นกัน

2.5.7 ตัวอย่างธนบัตร และเหรียญ

หน่วยเงินตราของสิงคโปร์ คือ ดอลลาร์ (Singapore Dollar) โดยแบ่งค่าเงินต่างๆ ออกดังนี้
 ธนบัตรมูลค่า S\$2 , S\$5 , S\$10 , S\$20 , S\$50 ,
 S\$100 , S\$500 , S\$1,000 และ S\$10,000

ส่วนเงินเหรียญมีตั้งแต่ 1 , 5 , 10 , 20 และ
 50 เซนต์ รวมถึง S\$ 1 ^[10]

ตัวอย่างเหรียญกษาปณ์ หน้า-หลัง

5 เซนต์ (cents)

10 เซนต์ (cents)

20 เซนต์ (cents)

ตัวอย่างเหรียญกษาปณ์ หน้า-หลัง

50 เซนต์ (cents)

1 ดอลลาร์สิงคโปร์ (SGD)

ตัวอย่างธนบัตร หน้า-หลัง

2 ดอลลาร์สิงคโปร์
(SGD)

5 ดอลลาร์สิงคโปร์
(SGD)

10 ดอลลาร์สิงคโปร์
(SGD)

50 ดอลลาร์สิงคโปร์
(SGD)

1,000 ดอลลาร์สิงคโปร์
(SGD)

2.5.8 การให้ทิป

การให้ทิปไม่ใช่ธรรมเนียมปฏิบัติของโรงแรมและร้านอาหารส่วนใหญ่ในสิงคโปร์ เนื่องจากสถานที่เหล่านี้ได้เก็บค่าบริการแล้ว 10% ในบิลของลูกค้า การให้ทิปไม่ใช่วิถีชีวิตของชาวสิงคโปร์ และมีข้อห้ามการให้ทิปที่สนามบินอีกด้วย ^[4]

หากที่ใดไม่ได้รวมค่าบริการไว้ แยกสามารถให้ทิปได้ตามสะดวก ที่นี่ไม่มีธรรมเนียมการให้ทิปแท็กซี่ แต่ผู้โดยสารสามารถแสดงน้ำใจโดยการให้คนขับเก็บเงินทอนไว้ ^[7]

2.5.9 เวลาในการให้บริการของร้านค้า

การติดต่อธุรกิจ ท่านควรทราบวัน/เวลา
ทำการของสถานที่ที่ท่านต้องการติดต่อ ดังนี้

ร้านค้าทั่วไปและห้างสรรพสินค้า เปิดให้
บริการวันอาทิตย์ถึงวันพฤหัสบดี เวลา 10.30
- 21.00 น. และวันศุกร์ถึงวันเสาร์ เวลา 10.30 -
22.00 น. (บางแห่งเปิดตลอด 24 ชั่วโมง)

ธนาคารพาณิชย์ทั่วไป เปิดทำการวันจันทร์
ถึงวันศุกร์ เวลา 09.00 - 15.00 น. และวันเสาร์
เวลา 09.30 - 11.30 น.

พิพิธภัณฑ์ เปิดทำการวันอังคาร วันพฤหัสบดี
และวันอาทิตย์ เวลา 09.00 - 17.30 น. วันพุธ
เวลา 09.00 - 21.00 น.

สำนักงานเอกชน เปิดทำการวันจันทร์ถึงวัน
ศุกร์ เวลา 09.00 - 17.00 น. และ วันเสาร์ เวลา
09.00 - 13.00 น. ^[3]

2.5.10 การใช้บริการสามล้อถีบ

วิธีการที่น่าสนใจอย่างหนึ่งในการเที่ยวชมถนนในสิงคโปร์ก็คือการนั่งสามล้อถีบ แต่ไม่ควรโบกรถสามล้อที่วิ่งอยู่ตามถนน ถ้าท่านทำเช่นนั้น ก็ควรแน่ใจว่าได้มีการตกลงราคาค่าโดยสารก่อนใช้บริการ

อย่างไรก็ตาม มีทัวร์สามล้อโดยผู้ให้บริการทัวร์รายใหญ่ที่ท่านสามารถใช้บริการได้รอบเมืองสิงคโปร์ ^[4]

2.5.11 การใช้บริการร้านซักรีด

โรงแรมเกือบทุกแห่งจะมีบริการซักรีดภายในวันเดียว ปกติแล้วค่าซักรีดเสื้อเชิ้ตเท่ากับ 5 เหรียญ ชุดราตรี 10 เหรียญ และค่าซักรีดชุดสูท 14 เหรียญ คุณสามารถหารายชื่อร้านซักรีดได้จากหน้าเหลืองของสมุดโทรศัพท์ของสิงคโปร์ ^[15]

2.6

หมวด ภาษากาย

2.6.1 ไม่ควรใช้มือซ้ายปฏิบัติต่อ ชาวมุสลิม

ไม่ควรใช้มือซ้ายในการจับมือทักทายกับชาวมุสลิม เพราะมือซ้ายถูกมองว่าไม่สะอาด ดังนั้นเป็นการแสดงกิริยาที่ไม่สุภาพ

2.6.2 การใช้มือขวาและการส่งของ

ควรใช้มือขวาในการยื่นสิ่งของให้ชาวมุสลิม หากสิ่งของนั้นชิ้นใหญ่ให้ใช้มือทั้งสองข้างได้ เพื่อแสดงการให้เกียรติแก่ฝ่ายตรงข้าม

ไม่ควรยื่นสิ่งของด้วยมือซ้าย เพราะมือซ้ายถูกมองว่าไม่สะอาด

2.6.3 การแสดงอารมณ์ในที่สาธารณะ

ไม่ควรแสดงอารมณ์โกรธหรือไม่พอใจอย่างเปิดเผย และไม่ควรตะโกนใส่ผู้อื่นต่อหน้าผู้คน เพราะจะเป็นการทำให้พวกเขาเสียหน้า และไม่ทำให้เราชนะหรือได้เปรียบใดๆ ^[14]

2.6.4 การใช้นิ้วชี้ชี้ความต้องการ

ไม่ควรใช้นิ้วชี้บอกความต้องการ หรือนิ้วชี้ไปที่คนอื่น เพราะเป็นกิริยาทำทางที่หยาบคายและไม่สุภาพ ^[3]

2.6.5 การใช้เท้าชี้บอกความต้องการ

ชาวสิงคโปร์ถือว่าเท้าเป็นสิ่งสกปรก ไม่ควรใช้เท้าชี้ เตะสิ่งของต่างๆ หรือโชว์ปลายเท้า ซึ่งเป็นการแสดงท่าทีที่ไม่สุภาพ ^[13]

2.6.6 การสัมผัสศีรษะของคนอื่น

ไม่ควรจับศีรษะของผู้อื่น เพราะชาวสิงคโปร์
ถือว่าศีรษะเป็นของสูง และการกระทำเช่นนี้ก็
เป็นการกระทำที่ไม่สุภาพ ไม่ว่าจะเป็เด็กหรือ
ผู้ใหญ่ก็ตาม ^[5]

2.7 หมวดอื่นๆ

2.7.1 การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ

ห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ เช่น รถโดยสาร สาธารณะ พิพิธภัณฑ์ ห้องสมุด ลิฟท์ โรงละคร โรงภาพยนตร์ ร้านอาหารที่มีเครื่องปรับอากาศ ร้านเสริมสวย ซูเปอร์มาร์เก็ต ห้างสรรพสินค้า และสถานที่ราชการ หากฝ่าฝืนจะโดนปรับ 1,000 ดอลลาร์สิงคโปร์ ^[4]

2.7.2 การทิ้งขยะในที่สาธารณะ

ห้ามทิ้งเศษขยะลงพื้น ฝ่าฝืนครั้งแรกถูกปรับ 1,000 สิงคโปร์ดอลลาร์ ครั้งต่อไป 2,000 สิงคโปร์ดอลลาร์ และต้องทำความสะอาดในที่สาธารณะด้วย

2.7.3 การถอดรองเท้าก่อนเข้าบ้าน วัด หรือ มัสยิด

เมื่อมีโอกาสไปเยี่ยมเยียนบ้านหรือที่พักของ
ชาวสิงคโปร์ รวมถึงวัดหรือมัสยิด ควรถอดรองเท้า
ก่อนเข้าด้านในทุกครั้ง ^[12]

2.7.4 การเคี้ยวหมากฝรั่ง ในที่สาธารณะ

ห้ามเคี้ยวหมากฝรั่งในประเทศสิงคโปร์ หากฝ่าฝืนอาจถูกปรับและจับได้ การเคี้ยวหมากฝรั่งเนื่องจากว่าเคยมีเหตุการณ์ว่าหมากฝรั่งเป็นต้นเหตุให้ ระบบบริการรถไฟฟ้าใต้ดินของสิงคโปร์ต้องหยุดชะงัก เนื่องจากหมากฝรั่งเหนียวติดประตูและเป็นสาเหตุให้รถไฟล่าช้า โดยกฎหมายระบุว่าใครเคี้ยวหมากฝรั่งในสิงคโปร์จะถูกจับกุมเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย เป็นต้น

2.7.5 ระบบขนส่งมวลชนในสิงคโปร์

ระบบขนส่งมวลชน MRT มีข้อควรปฏิบัติ ดังนี้

- รับเอกสารโบรชัวร์ MRT ทั้ง Mass Rapid Transit, Aka Metro และ Aka Subway โดยสามารถหาดาวน์โหลดได้ที่ www.smrt.com.sg หรือที่สถานี MRT ทุกสถานี

- MRT เป็นระบบขนส่งมวลชนที่เป็นที่นิยมมากที่สุดในสิงคโปร์ และมีความสะดวกสบาย โดยเฉพาะในช่วงเวลาเร่งรีบและการจราจรติดขัด

- การศึกษาคู่มือการใช้ MRT จะทำให้ท่านเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวสวยๆ มากมาย ที่สามารถเดินทางได้ด้วย MRT และประหยัดค่าเดินทางอีกด้วย ^[10]

2.7.6 การปฏิบัติตัว ในสภาพภูมิอากาศในสิงคโปร์

ภูมิอากาศในสิงคโปร์เป็นแบบร้อนชื้นตลอดทั้งปี มีอุณหภูมิเฉลี่ยต่อหนึ่งวันอยู่ระหว่าง 24 ถึง 31 เซลเซียสดังนั้นควรนำครีมกันแดดติดตัวไปด้วย เนื่องจากอากาศส่วนใหญ่มีแดดเกือบทั้งปี และในช่วงมรสุมมีฝนตก ช่วงเดือนธันวาคมถึง มกราคม ควรพกร่มเล็กๆ ติดตัวไปด้วย^[4]

2.7.7 การทำลายทรัพย์สินของรัฐ

สิงคโปร์เป็นเมืองที่มีความสะอาดปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ทั้งยังได้สมญานามเป็นที่รู้จักกันทั่วโลกว่าเป็น “A Fine City” เมืองแห่งการปรับ

ดังนั้นการกระทำใดที่ก่อให้เกิดความเสียหาย สกปรก หรือทำลายทรัพย์สินของรัฐจะถูกลงโทษ และปรับด้วยกฎหมายข้อบังคับต่างๆ [5]

2.7.8 เตรียมเงินให้พร้อมในการ ใช้ห้องน้ำสาธารณะ

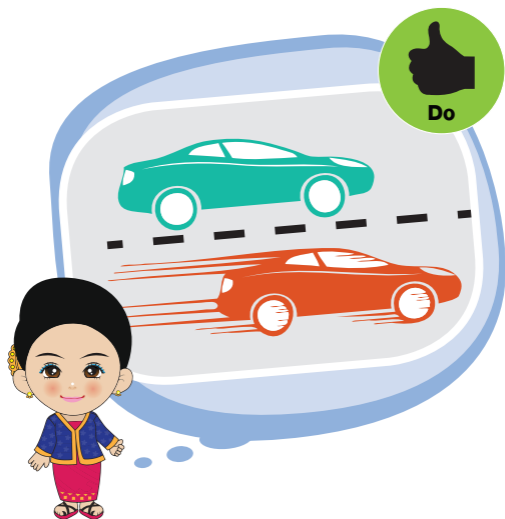
ควรเตรียมเงินเหรียญไว้ให้พร้อมในการใช้
บริการห้องน้ำสาธารณะที่ไม่ใช่ในร้านอาหาร ร้าน
ค้า หรือห้างสรรพสินค้า

2.7.9 มารยาทในการใช้ถนน

ชาวสิงคโปร์มีวินัยจราจรอย่างสูง ให้ความสำคัญกับคนเดินถนนอย่างมาก เมื่อถึงทางม้าลาย รถทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นรถบรรทุก รถยนต์ รถจักรยานยนต์ กระทั่งจักรยานก็ต้องหยุดให้กับคนข้ามถนนโดยอัตโนมัติ และรถที่มีขนาดใหญ่กว่าเช่นรถยนต์ต้องให้ทางแก่รถที่เล็กกว่าอย่างจักรยานยนต์และจักรยาน ^[5]

2.7.10 การขับรถในสิงคโปร์

มารยาทการในการขับรถของชาวสิงคโปร์นั้น ให้ใช้เลนซ้ายมือสำหรับผู้ที่ใช้ถนนในสภาวะปกติ ไม่ได้เร่งรีบนัก ส่วนเลนขวามือให้เว้นไว้สำหรับผู้ใช้ถนนที่ต้องเร่งรีบในการเดินทาง

2.7.11 มารยาทการใช้บันไดเลื่อน

มารยาทการใช้บันไดเลื่อนของชาวสิงคโปร์นั้นให้ชิดซ้ายมือสำหรับผู้ให้บริการในสภาวะปกติไม่ได้เร่งรีบนัก ส่วนทางด้านขวามือให้เว้นไว้สำหรับผู้ให้บริการที่ต้องเร่งรีบในการเดินทาง

2.7.12 การวางแผนการเดินทาง เข้าสู่สิงคโปร์

ผู้เดินทางเข้าสู่สิงคโปร์ควรถือหนังสือเดินทางที่มีอายุไม่น้อยกว่า 6 เดือนก่อนวันหมดอายุ

- ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยสามารถเดินทางเข้าสู่สิงคโปร์ได้โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา (วีซ่า) และสามารถพำนักอยู่ได้ 14 วัน การพำนักเกินระยะเวลาที่กำหนดถือว่าผิดกฎหมาย มีโทษจำคุกสูงสุด 6 เดือน ทัณฑ์ 3 ที่ ปรับสูงสุด 6,000 ดอลลาร์สิงคโปร์ และห้ามเข้าสู่สิงคโปร์

2.7.13 ด้านตรวจคนเข้าเมือง ของสิงคโปร์

ด้านตรวจคนเข้าเมืองของสิงคโปร์มักมีการตรวจด้วยเครื่องสแกนว่ามีการนำของต้องห้ามเข้ามา ไม่ว่าจะเป็นหมากฝรั่ง บุหรี่ที่มากเกินไป เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- การลักลอบนำยาเสพติด อาวุธปืน และสิ่งผิดกฎหมายอื่นๆ จะได้รับโทษอย่างรุนแรงขึ้น ประหารชีวิต

- ไม่ควรนำเข้าสารเสพติดประเภทกล่อมประสาทและหลอนประสาทอย่างเด็ดขาด แต่หากมียาประจำตัวที่มีส่วนผสมของสารเหล่านี้จะต้องนำไปรับรองแพทย์กำกับมาด้วย

2.7.14 การสื่อสารทางโทรศัพท์

ที่สิงคโปร์มีผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์ 3 รายด้วยกัน ดังนี้ SingTel, M1 และ StarHub

- การที่จะโทรศัพท์หาคนที่ประเทศสิงคโปร์ นั้นให้กดรหัสประเทศ 65 ก่อน และตามด้วย หมายเลขโทรศัพท์ปลายทาง

- คุณสามารถหาซื้อ Sim card หมายเลข โทรศัพท์ได้ที่ร้าน 7-11 ทั่วไป และที่สนามบิน Changi ^[10]

2.7.15 ระบบไฟฟ้าในสิงคโปร์

ผู้ที่เดินทางเข้าสิงคโปร์ ที่ต้องการพกพาเครื่องใช้ไฟฟ้ามาด้วย เช่น เครื่องเป่าผม ควรนำปลั๊กต่อมาด้วย เนื่องจากที่สิงคโปร์ใช้เต้าเสียบแบบ 3 ขา ส่วนกระแสไฟนั้นเท่ากับไทย คือ 220 โวลต์ ซึ่งสามารถหาซื้อปลั๊กต่อแปลงจาก 2 ขา เป็น 3 ขาได้ตามร้านเครื่องใช้ไฟฟ้าหรือตามห้างสรรพสินค้า

2.7.16 การทำงานในสิงคโปร์

ผู้ประสงค์จะเข้าไปทำงานในสิงคโปร์ ควรตรวจสอบข้อมูลกับกระทรวงแรงงานฯ ของไทย เพื่อป้องกันการถูกหลอกลวงไปทำงานโดยไม่ได้ขออนุญาตทำงานจากทางการสิงคโปร์ และจะถูกดำเนินคดี

2.7.17 ห้ามขว้างน้ำลาย ในที่สาธารณะ

ห้ามขว้างน้ำลาย ในที่สาธารณะ หากฝ่าฝืนจะ
โดนปรับ 500 เหรียญสิงคโปร์ (ประมาณ 11,500
บาท)

2.7.18 ห้ามเด็ดดอกไม้ หักกิ่งไม้ ในสวนสาธารณะ

ห้ามเด็ดดอกไม้ หักกิ่งไม้ ในสวนสาธารณะ
หากฝ่าฝืนจะโดนปรับ 500 เหรียญสิงคโปร์
(ประมาณ 11,500 บาท)

2.7.19 หมายเลขโทรศัพท์ที่ควรรู้

คุณควรจดเบอร์โทรศัพท์ข้างล่างนี้
และเก็บไว้กับตัวตลอดเวลา

หน่วยงาน	เบอร์โทร
ตำรวจ	999 (ไม่เสียค่าโทร)
เหตุด่วน/รถพยาบาล/ ดับเพลิง	995 (ไม่เสียค่าโทร)
สายด่วนนักท่องเที่ยว STB (ระบบข้อมูลสำหรับ นักท่องเที่ยวอัตโนมัติ ตลอด 24 ชั่วโมง)	โทร : 1800 736 2000 (ไม่เสียค่าโทร เมื่อโทรจากสิงคโปร์)
CitySearch (สอบถามเบอร์หน้าเหลือง มีโอเปอเรเตอร์ ให้บริการคุณ)	โทร : (65) 1900 777 7777
โทรออกต่างประเทศ	โทร : 104

2.7.19 หมายเลขโทรศัพท์ที่ควรรู้

หน่วยงาน	เบอร์โทร
สอบถามเวลา	โทร : 1711
เบอร์โทรฟรี	กด 1800 ตามด้วย หมายเลขโทรฟรี (Toll-free-line) (เฉพาะโทรจาก สิงคโปร์เท่านั้น)
สอบถามสภาพอากาศ	โทร : (65) 6542 7788
สถานทูตไทยในสิงคโปร์	โทร : (65) 235-4175, 737-2158, 2175, 2644, 3372
สถานทูตสิงคโปร์ในไทย	โทร : (66-2) 286 2111 / 1434

บรรณานุกรม

- [1] กฤษกร เพชรนอก. 2556.
วัฒนธรรมสิงคโปร์ Laos, Oh! มารยาทในอาเซียน
DO&DON'T in ASEAN. พิมพ์ครั้งที่ 1.
ปทุมธานี: สกายบุ๊กส์.
- [2] ข้อควรและไม่ควรปฏิบัติในประเทศสมาชิกอาเซียน.
2553. ข้อควรและไม่ควรปฏิบัติในประเทศ
สมาชิกอาเซียน : สิงคโปร์.
ค้นวันที่ 21 มีนาคม 2557
จาก <http://www.mfa.go.th/asean/th/other/2444>
- [3] ทสมล ขนาดศิษย์ และ พรเทพ โตชยางกูร.
2556. สิงคโปร์, อาเซียน ควร ไม่ควร. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- [4] พี่ปอน. 2552. เรียนรู้วัฒนธรรมสิงคโปร์.
ค้นวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2557
จาก <http://www.dek-d.com/studyabroad/13211/>
- [5] มรกตวงศ์ ภูมิพลับ. ม.ป.ป..
“จะเตรียมตัวอย่างไรเมื่อต้องไปใช้ชีวิตในประเทศ
สมาชิกอาเซียน”: กรณีสิงคโปร์และฟิลิปปินส์.
กรุงเทพมหานคร: คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- [6] สำหรั สุสารีโย และ ชลธิชา สุตมขุ. 2556.
คำขอขอบคุณและขอโทษในภาษามลายูบรูไน.
คัันวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2557
จาก <http://www.dailynews.co.th>
- [7] ออกตาเวีย. 2556. คู่มือการให้ทิปในเอเชีย.
คัันวันที่ 10 มีนาคม 2557
จาก <http://www.bangkokbiznews.com>
- [8] อิศราพร โปธิ และ อุโณทัย องกิตติกุล. 2556.
100 เรื่องน่ารู้ในสิงคโปร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- [9] Buiao. 2556. ประเพณีการแต่งงานของประเทศ
กลุ่มอาเซียน. คัันวันที่ 13 มีนาคม 2557
จาก <http://buiao.bu.ac.th>
- [10] Educate Park. 2555.
มาทำความรู้จักประเทศสิงคโปร์กันเถอะ.
คัันวันที่ 14 มีนาคม 2557
จาก <http://www.educatepark.com/singapore/general.php>
- [11] IMD WORLD COMPTITIVENESS CENTER, 2013.
IMD WORLD COMPETITIVENESS YEARBOOK
2013 25th EDITION. Switzerland.
- [12] Kru Ekachai. 2555. Dos and Don'ts in Singapore:
จำให้ขึ้นใจเมื่อไปสิงคโปร์. คัันวันที่ 18 มีนาคม 2557
จาก http://aseancorner.blogspot.com/2012/11/dos-and-donts-in-singapore_6.html

- [13] My Destination. 2557. Do's and Don'ts.
 ค้นวันที่ 18 มีนาคม 2557
 จาก <http://www.mydestination.com/singapore/usefulinfo/6180326/dos-and-donts#>
- [14] National Geographic. ม.ป.ป..
 Singapore Cultural Tips. ค้นวันที่ 18 มีนาคม 2557
 จาก <http://travel.nationalgeographic.com/travel/city-guides/singapore-cultural-tips/>
- [15] Ratnang Tulawan. 2557.
 เรื่องต้องรู้ สำหรับการอยู่ในสิงคโปร์.
 ค้นวันที่ 19 มีนาคม 2557
 จาก <http://www.hotcourses.in.th/study-in-singapore/destination-guides/what-you-have-to-know-about-singapore/>
- [16] Roojing Singapore. 2555.
 ของฝากจากประเทศสิงคโปร์.
 ค้นวันที่ 19 มีนาคม 2557
 จาก <http://roojingsingapore.com>
- [17] Thairfly. 2557.
 เทศกาลและงานรื่นเริงต่างๆ ของสิงคโปร์.
 ค้นวันที่ 21 มีนาคม 2557
 จาก http://www.thairfly.com/index.php?route=news/news&news_id=16

